

UCHWAŁA Nr 22/V/2015
RADY MIEJSKIEJ SIERPCA
z dnia 14 stycznia 2015 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę Pana Andrzeja Skowrońskiego

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 z późn. zm.) Rada Miejska uchwała co następuje:

§ 1

1. Udziela się odpowiedzi na skargę na bezczynność Rady Miejskiej Pana Andrzeja Skowrońskiego wniesioną w dniu 24 grudnia 2014 r.
2. Odpowiedź na skargę, stanowi załącznik niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej do przedłożenia niniejszej odpowiedzi na skargę i jej odpisów wraz ze skargą Pana Andrzeja Skowrońskiego Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

Barbara Wierzbicka

**Załącznik
do Uchwały Nr 22/V/2015
Rady Miejskiej Sierpca z dnia 14 stycznia
2015 r.**

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Warszawie
ul. Jasna 2/4, 00 - 013 Warszawa**

Skarżący:
Skowroński Andrzej
Ul. Nałkowska 4, 09 - 200 Sierpc

Organ przedstawiający stanowisko:
Rada Miejska Sierpca

Odpowiedź na skargę

W związku z wniesioną przez Pana Andrzeja Skowrońskiego skargą na bezczynność Rady Miejskiej Sierpca w przedmiocie nadzoru w wykonywaniu uchwał przez Burmistrza Miasta przekazując otrzymaną w dniu 30 grudnia 2014 r. przedmiotową skargę wnosząc jednocześnie o:

- 1) jej oddalenie
- 2) zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadnienie

W dniu 24 grudnia 2014 r. wpłynęła do Urzędu Miejskiego w Sierpcu skarga na bezczynność działania Burmistrza Miasta oraz Rady Miejskiej Sierpca w zakresie wskazanym w skardze przez Skarżącego. Niniejsza odpowiedź na skargę dotyczy tej części, która jest skierowana do organu stanowiącego gminy.

Skarżący zarzuca Radzie Miejskiej bezczynność w nadzorze w wykonywaniu uchwał przez Burmistrza Miasta Sierpca. Z powyższym zarzutem nie sposób się zgodzić.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż nie jest wiadomym dla Rady Miejskiej na jakiej podstawie Skarżący uznał, iż organ stanowiący gminy wyraził zgodę na zamianę nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Gminy Miasta Sierpca, a oznaczonej nr ewid. 33/3 na działki oznaczone nr 34/6 i 34/9, które przed podziałem stanowiły jego własność. O ile bowiem z treści uzasadnienia stanowisko Rady Miejskiej z dnia 9 lutego 2011 r. można wywnioskować, iż zamiana ma dotyczyć działek Skarżącego przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod drogi gminne (tj. działki nr 34/6 i 34/9 powstałej wskutek podziału działki 34/2), o tyle nie jest wiadomym na jakiej podstawie Skarżący stwierdza, iż Rada Miejska wyraziła zgodę przekazania w ramach odszkodowania nieruchomości zamiennej oznaczonej nr 33/3. Stanowisko organu stanowiącego gminy dotyczyło bowiem zamiany części

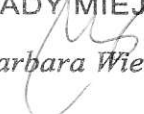
nieruchomości działki nr 33, jednakże nie wskazywało o jaką konkretnie część działki chodzi. Należy bowiem wskazać, iż wskutek podziału działki nr 33 powstały nieruchomości gruntowe oznaczone nr ewidencyjnym 33/3, 33/5, 33/6 oraz działki przeznaczone pod drogi gminne nr 33/4 i 33/7. A zatem stanowisko Rady Miejskiej, nie wskazujące choćby precyzyjnie w opisie o jaką część działki nr 33 chodzi, nie mogło rodzić skutecznego zobowiązania wobec Burmistrza Miasta Sierpca do przekazania żądanej przez Skarżącego działki nr 33/3.

Zasadne jest zatem stwierdzenie, iż stanowisko organu stanowiącego było wyłącznie sposobem akceptacji dla tej formy odszkodowania w przypadku pozytywnych rokowań w tym przedmiocie pomiędzy organem wykonawczym a Skarżącym. Nie mniej jednak z omawianego stanowiska nie można wywnioskować, iż miało ono charakter zobowiązujący wobec Burmistrza Miasta Sierpca. Podjęcie decyzji w tym przedmiocie należy bowiem do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego, zaś odmienne twierdzenie byłoby swoistym zaakceptowaniem możliwości wnoszenia przez Skarżącego jako właściciela nieruchomości wydzielonej w wyniku podziału pod drogę publiczną roszczenia o przyznanie nieruchomości zamiennej w trybie art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1997 r. o gospodarce nieruchomościami co byłoby wprost sprzeczne treścią tego przepisu. Potwierdzeniem tego stanu rzeczy jest również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 listopada 2009 r. w sprawie II SA/GI 265/09.

Nie sposób również zgodzić się za stanowiskiem Skarżącego w przedmiocie rozpatrzenia skargi na bezczynność Burmistrza w sprawie wykonania uchwalonego stanowiska RM zajętego na VI sesji RM z dnia 9 lutego 2011 r., złożonej do Rady Miejskiej w dniu 9 czerwca 2014 r. Fakt, iż Rada Miejska Sierpca VI kadencji odrzuciła na ostatniej jej sesji roboczej w dniu 29 października 2014 r. projekt uchwały o uznaniu skargi Andrzeja Skowrońskiego za bezzasadną nie oznacza a contrario iż Rada Miejska uznała ją za zasadną. Organ stanowiący nie głosował nad tego rodzaju projektem uchwały, a zatem jest to wniosek zbyt daleko idący. Z racji zaistniałej sytuacji, jak również wątpliwości w przedmiocie zajętego stanowiska w lutym 2011 r. oraz treści art. 36 k p. a. Przewodniczący Rady Miejskiej VI kadencji zawiadomił Skarżącego o nowym terminie załatwienia sprawy, który to przypadł już na okres działania Rady Miejskiej VII kadencji. Z uwagi na fakt, iż komisje stałe organu stanowiącego ukonstytuowały się dopiero w dniu 18 grudnia 2014 r., Przewodnicząca Rady Miejskiej przed upływem terminu wyznaczonego na załatwienie sprawy powiadomiła Skarżącego o wyznaczeniu nowego na załatwienie sprawy, tj. do dnia 12 stycznia 2015 r.

W świetle powyższego nie znajdują uzasadnienia wywody Skarżącego odnośnie bezradności Rady Miejskiej w zakresie kontroli działań Burmistrza i nie wypełnienia obowiązków określonych w art. 37 ust. 2 ustawy k. p. a. Z tego względu wnoszę o oddalenie skargi i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych są zasadne.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

Barbara Wierzbicka